

Топ-теми:

- Арешт Єрмака
- Корупційна мафія Міндча в Енергоатомі
- Напад Росії на Україну

НОВИНИ КОНФЛІКТИ ПОЗИЦІЯ ДУМКА ПОДІЇ ВІЙНА ВІДЕО БЛОГИ

Голосна Статті Блоги Різне Гнучкість проти порядку: як Росія та її союзники випробовують слабкість Заходу, — аналіз Корсунського

Гнучкість проти порядку: як Росія та її союзники випробовують слабкість Заходу, — аналіз Корсунського

Читати на русском

Додати як бажане джерело в Google

Гнучкість проти порядку: як Росія та її союзники випробовують слабкість Заходу, — аналіз Корсунського

Переговори про завершення війни, які в останні місяці велися неймовірними шляхами, надають біг по замкненому колу, з якого жодному з учасників і посередників поки не вдалося вийти.

Про це **пише** Надзвичайний і Повноважний Посол України Сергій Корсунський.

На якому етапі перебуває погодження позицій, якщо воно взагалі має місце, невідомо. Україна висуває свої пропозиції, Росія — черговий ультиматум, США — нового Віткоффа. Але, навіть виходячи з обмеженої інформації, яка просочується з-за зачинених дверей, можна дещо зрозуміти про цілі і тактику дій Росії. Це важливо, оскільки незалежно від кількості повторень тих самих безглузких вимог Путіна від імені Лаврова нам доведеться співіснувати з фашистським монстром. Глибоке розуміння намірів Москви може допомогти переконати хоча б європейських партнерів, що вони теж здатні виготовити протягом року 5 мільйонів снарядів у відповідь на Північну Корею, яка не перестає виконувати свій «священний» обов'язок перед РФ. Про далекобійні ракети і мови нема.

Росія готується до наступних війн. Немає однозначності, коли і проти кого вони будуть розв'язані, але тотальне переозброєння суспільства, економіки, освіти, культури свідчить про те, що Путін не бачить причин змінювати нову реальність, яка склалася після трьох років війни і, на його думку, успішного протистояння Заходу. Якби восени 2022 року ми отримали достатньо зброї, почали контрнаступ і позбавили агресора стратегічної ініціативи, сьогодні ситуація була б іншою. Але історія не знає, як виправляти ці наші нескінченні «якби». Путін засвоїв урок, і всі його дії після цього спрямовані на посилення зовнішньополітичної гнучкості, яка на цьому етапі стає вирішальним фактором його вчинків.

З точки зору цієї гнучкості слід розглядати стратегічні угоди з Північною Кореєю та Іраном; демонстративні візити за кордон, особливо в країни, які є членами Міжнародного кримінального суду, але не наважилися його заарештувати; обмін візитами з КНР; співпраця з терористичними угрупованнями — "Талібаном" і ХАМАС. Коли він ретельно готувався до вторгнення в Україну, створював зовнішньополітичні важелі та пастки, які можна було б використати в разі потреби, прагнути до гнучкості і свободи дій. Серед заздалегідь створених ключових елементів неймовірна дружба з Китаєм виправдала себе, як і планувалося, хоча, наприклад, присутність в Сирії — ні.

Але сьогодні ситуація змінилася. В США новий президент, який, як і Путін, вірить у силу особистості і право сильних, нехтує багатосторонніми інститутами і надає перевагу персональним відносинам системному розвитку міждержавних зв'язків. І хоча Дональд Трамп не любить війни, він мислить економічними категоріями, з ним Путіну повинно бути простіше, оскільки він розуміє — за Трампа США не будуть оголошувати Росії війну. Якщо відчують загрозу, вони просто підуть убик, але за ідеали воювати не будуть.

Сьогодні в світі налічується близько дюжини ревізійоністських держав з авторитарними (якщо не диктаторськими) режимами, які протистоять демократичному світу. Їх ядро складає основна антиамериканська четвірка — Росія, Китай, Північна Корея та Іран. Однак їхня роль та вплив абсолютно різні. Росія, КНДР та Іран безпосередньо беруть участь у війні. Китай заперечує свою участь, але відіграє роль потужного центру сили, створюючого стратегічну противагу США. Росія створює проблеми США та їхнім союзникам в Європі, і робить це, Північна Корея "відповідає" за Східну Азію, Іран — за Близький Схід. Все це — зони стратегічних інтересів США. Однак саме підтримка з боку Китаю перетворює цей дивний неформальний альянс на виклик, який демократичний світ досі не наважується прийняти.

Китай — майстер гнучкості. Як інакше можна назвати політику, що передбачає геополітичне та ідеологічне суперництво з країнами, які одночасно є його найбільшими торговельними партнерами та інвесторами, підтримання тісних контактів з усіма ворогуючими сторонами, як, наприклад, з ОАЕ, Саудівською Аравією та Іраном, підтримку та стримування КНДР одночасно? Для КНР недопустимо поразку Росії, оскільки це означатиме можливу зміну режиму на прозахідний. Тому Китай підтримує Росію. Водночас, з прагматичних міркувань, Пекін не йде на загострення стосунків із Заходом та Україною, за винятком відповідних кроків на тарифну політику США.

Росія повністю підтримує таку політику гнучкості, але, на відміну від КНР, не володіє достатніми ресурсами для її реалізації. Китай може дозволити собі нехтувати економічними міркуваннями заради геополітики і робити це, не звертаючи уваги на Росію. Але Росія без Китаю не така сильна, щоб формувати гнучкість самостійно. Це одна з причин, чому Москва пішла на приниження і звернулася до Пхеньяна по допомогу. В обмін на живу силу, ракети і снаряди вона надає Північній Кореї пальне та новітні технології ВПК. Китай завжди дбає про те, щоб неспокойний сусід, якому він єдиному надав гарантії безпеки, був захищений (оскільки потрібен буфер з проамериканською Південною Кореєю), але водночас не надто агресивний (щоб не давати США підстав збільшувати військову присутність у регіоні). Пекін незадоволений зближенням РФ і КНДР, але не втручається. На цьому етапі тісна дружба з Росією важливіше.

На поточному етапі війни Росія також перевіряє глибину слабкості Заходу, і це вигідно Китаю. Тому їй прощають втручання в зону впливу КНР. Ніхто не слідкує за подіями в Європі так пильно, як Китай. Росія залучила до війни Північну Корею — демократичний світ висловлює занепокоєння. Ракети КНДР убили десятки людей у Києві, Сумах, Харкові — нам співчують. Москва уклала стратегічну угоду з Пхеньяном, яка може мати вкрай небезпечні наслідки для світу, — повна тиша. Росія оголошує перемир'я, після чого відбувається рекордна кількість ракетних і дронівих атак, — гнівні заяви і саміти, але жодних нових санкцій. Допомога перейшла на двосторонній рівень, всі сили ЄС спрямовані на боротьбу з тарифною політикою Трампа. Росія порушує санкції проти Ірану і Північної Кореї, дерзо відповідає «ні» на різні пакети пропозицій, які привозить Уткофф, вимагає прямих переговорів з Києвом, щоб показати, що їхній уряд встиг змусити всіх діяти так, як він хоче, — у відповідь чутно «обговоримо на черговому саміті».

Водночас і інші члени квартету відчувають натхнення. Кім Чен Ин відкрито підтвердив відправку військ в Росію; Китай захопив атол в Південно-Китайському морі, що належить Філіппінам, разом із територіальними водами навколо; Іран подав до Міжнародного суду на Канаду, Швецію, Україну і Велику Британію через рішення авіаційного органу ООН проти Тегерана, пов'язані зі збиттям літака МАУ в 2020 році. Тегеран заявив, що його військові перебували в «періоді підвищеної бойової готовності... очікуючи можливого нападу збройних сил США», тому припустилися помилки. Справді, з ким не буває.

Проблема в тому, що належної реакції з боку цивілізованого світу нема. В кожному конкретному випадку знаходяться цілком обгрунтовані пояснення, чому тримати порушника міжнародного правопорядку під контролем "не на часі". Тому Путін і не припиняє обстріли, — він отримує задоволення, спостерігаючи за тим, як, на його думку, недієздатна співдружність європейських демократій бореться з тарифним тиском і ніяк не може домовитися про єдину і незламну позицію щодо війни і Трампа. Його економіка не залежить від митних тарифів, тому чим їх більше, тим краще. В російському баченні світу це стосується і Китаю, який в умовах протистояння торгової війни з США не буде активно перешкоджати задумам Росії з Північною Кореєю. Поки нафта продається, а російський народ погоджується на війну, Путін бачить себе як мінімум Чингісханом. Для нього мир — це продовження війни іншими способами. Цю ідею потрібно донести до наших партнерів. Для них вона буде зрозумілою.

Ліберальний інфанталізм, у якому жила післявоєнна Європа протягом кількох десятиліть, зіграв на руку Путіну. З його точки зору, Європа — слабка, нерішуча, занадто обтяжена економічними та соціальними проблемами, а нещодавнє відключення світла одразу в низці провідних країн ЄС — навіть якщо це сталося з суто технічних причин — ще один доказ нестійкості тих, хто намагався диктувати йому свою волю.

Колись США припустилися помилки, запросивши Росію в "клуб демократій", а Європа помилково вважала Росію частиною європейського культурного середовища і тому не може зрозуміти, чому війна і пов'язане з цим погіршення соціально-економічних умов не призводять до протестів і, можливо, зміни влади. Відбувається прямо протилежне — збільшення підтримки і зростання "національної гордості великоросів" за вбивства українських дітей. Цинічна пропаганда зробила свою справу. Геббельса не запросили б на російське телебачення через недостатню кваліфікацію.

Але свого часу радянська "цивілізація цивілізацій", як і могутні США, нічого не змогли зробити з моджахедами в Афганістані. Ще раніше американці не змогли подолати ні корейських, ні в'єтнамських партизан, тому потрібно робити висновки. Досвід Фінляндії у війні проти СРСР і високий рівень її підготовки до можливого нападу — ще один приклад для наслідування.

В умовах, коли політичний і економічний прагматизм витісняє ідеологію і захист цінностей, необхідно шукати несиметричні режими протидії руйнівникам світового порядку. Можливо, досвід асиметричних війн минулого був би корисний.

Теги: [Стивен Уткофф](#) [Уткофф](#) [Путін](#) [Путін](#) [Нападення Росії на Україну](#) [Напад Росії на Україну](#) [Война](#) [Війна](#)

[Корсунський Сергій](#) [Росія](#) [Россія](#)

Юлія Більченко
ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР

04 травня 2025 р., 09:56 Переглядів: 2670 Коментарі: 0

Роздрукувати Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

Головна	Новини	Конфлікти	Позиція	Думка	Події	Війна
Про нас	Рейдерство	Політика	Коментарі	Політика	Відео	Блоги
Статті	Корупція	Корпоративні	Різне	Економіка		
Архів	Економіка	конфлікти				
Закони	Новини світу	Кримінал				
Контакти						